I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2010/73/EU IRÁNYELVE

(2010. november 24.)

az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról szóló 2003/71/EK és a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló 2004/109/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 50. és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([3]),

mivel:

(1) Az Európai Tanács 2007. március 8–9-én tartott ülésén megállapodott, hogy a társaságok adminisztratív terheit 2012-ig 25 %-kal kell csökkenteni annak érdekében, hogy javuljon a társaságok versenyképessége az Unióban.

(2) A Bizottság megállapította, hogy a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([4]) által előírt kötelezettségek közül néhány kötelezettség túlzott terhet jelenthet a társaságoknak.

(3) Az említett kötelezettségeket célszerű felülvizsgálni annak érdekében, hogy a társaságokra az Unióban nehezedő teher a legszükségesebb minimumszintre csökkenjen anélkül, hogy ez hátrányosan érintené a befektetők védelmét vagy az értékpapírpiacok szabályos működését az Unióban.

(4) A 2003/71/EK irányelv előírja, hogy a Bizottság az irányelv hatálybalépése után öt évvel értékelje annak alkalmazását, és szükség esetén terjesszen elő módosító indítványokat. Az értékelés feltárta, hogy a 2003/71/EK irányelv bizonyos elemeit célszerű lenne módosítani annak érdekében, hogy egyszerűsítsék és tökéletesítsék alkalmazását, növeljék hatékonyságát és fokozzák az Unió nemzetközi versenyképességét, ezáltal hozzájárulva az adminisztratív terhek csökkentéséhez.

(5) Az uniós pénzügyi felügyelettel foglalkozó magas szintű munkacsoport jelentésének (a „de Larosière-jelentés") következtetései nyomán a Bizottság 2009. szeptember 23-án konkrét jogalkotási javaslatokat terjesztett elő a pénzügyi felügyeletek európai rendszerének létrehozása céljából, amely az új európai felügyeleti hatóságokkal együttműködésben dolgozó nemzeti pénzügyi felügyeletek hálózatából áll. Az egyik új hatóság, az Európai Felügyeleti Hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) lép az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága helyébe.

(6) A jogbiztonság és a hatékonyság érdekében célszerű tisztázni a maximális ajánlati összegre vonatkozó értékhatárok kiszámításának a 2003/71/EK irányelvben meghatározott módját. A szóban forgó irányelvben említett bizonyos ajánlatok esetében a teljes ellenértéket uniós szinten indokolt kiszámítani.

(7) A zártkörű értékpapír-kibocsátás alkalmazásában a befektetési vállalkozások és a hitelintézetek számára engedélyezni kell, hogy képesített befektetőként kezeljék azokat a személyeket vagy jogalanyokat, amelyeket a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([5]) II. melléklete I. szakaszának 1–4. pontjában határoztak meg, valamint azokat az egyéb személyeket vagy jogalanyokat, amelyeket szakmai ügyfélnek tekintenek vagy akként

([1]) 2010. február 18-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([2]) HL C 19., 2010.1.26., 1. o.
([3]) Az Európai Parlament 2010. június 17-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2010. október 11-i határozata.
([4]) HL L 345., 2003.12.31., 64. o.
([5]) HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

kezelnek, vagy amelyek a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban elismert elfogadható partnerek. Azon befektetési vállalkozások számára, amelyeknek engedélyezték, hogy a 2004/39/EK irányelv 71. cikkének (6) bekezdése szerint a meglévő szakmai ügyfeleket továbbra is ilyennek tekintsék, engedélyezni kell, hogy ezeket az ügyfeleket ezen irányelv szerint képesített befektetőkként kezeljék. A 2003/71/EK és a 2004/39/EK irányelv releváns rendelkezéseinek ezen összehangolása a zártkörű értékesítésekkel kapcsolatban valószínűleg csökkentené a befektetési vállalkozások költségeit és helyzetük bonyolultságát, mivel a szakmai ügyfeleket és az elfogadható partnereket tartalmazó saját listáikra hagyatkozva lennének képesek azon személyek vagy jogalanyok meghatározására, akik a kibocsátásban érdekeltek lehetnek. A kibocsátó számára biztosítani kell, hogy a szakmai ügyfeleknek és az elfogadható partnereknek a 2004/39/EK irányelv II. mellékletében foglaltaknak megfelelően létrehozott listájára támaszkodhasson. A képesített befektetőknek a 2003/71/EK irányelvben szereplő meghatározását célszerű ezért kiterjeszteni az említett személyekre vagy jogalanyokra is, és nem kell külön nyilvántartási rendszert fenntartani.

(8) A pénzügyi piacok integritásának, hatékonyságának és megfelelő működésének egyik alapvető előfeltétele az uniós jog helyes és teljes körű alkalmazása. Az Európai Felügyeleti Hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozása várhatóan hozzá fog járulni e cél eléréséhez az egységes szabályzat kialakítása, valamint a tájékoztatók vizsgálata és jóváhagyása tekintetében egységesebb megközelítés előmozdítása révén. A Bizottságnak a székhely szerinti tagállam meghatározására vonatkozó korlátozás tekintetében felül kell vizsgálnia a 2003/71/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdése m) pontjának ii. alpontját az 1 000 EUR névérték alatti nem részvényjellegű értékpapírok kibocsátása esetében. E felülvizsgálatot követően a Bizottságnak meg kell fontolnia, hogy változatlanul hagyja vagy visszavonja ezt a rendelkezést.

(9) A 2003/71/EK irányelv 3. cikke (2) bekezdésének c) és d) pontjában szereplő 50 000 EUR küszöbérték már nem tükrözi a lakossági és a szakmai befektetők közötti megkülönböztetést a befektetői kapacitás tekintetében, mivel úgy tűnik, hogy lakossági befektetők esetében is előfordult a közelmúltban 50 000 EUR-t meghaladó befektetés egyetlen tranzakció keretében. Ezért célszerű megnövelni az említett küszöbértéket és ennek megfelelően módosítani a többi rendelkezést is, amelyben említésre kerül e küszöbérték. Ennek megfelelően kiigazításokat kell tenni a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben [1] is. E kiigazítások nyomán és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok érvényességi idejét figyelembe véve – a 2004/109/EK irányelv 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjával, 18. cikkének (3) bekezdésével és 20. cikkének (6) bekezdésével összefüggésben – szerzett jogokra vonatkozó rendelkezést kell elfogadni a hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírok tekintetében, amelyek egységenkénti címletértéke legalább 50 000 EUR, és amelyeket ezen irányelv hatálybalépése előtt már bevezettek az Unió szabályozott piacára.

(10) A kibocsátó vagy a tájékoztató elkészítéséért felelős személy által elkészített, és az értékpapírok pénzügyi közvetítők általi végső értékesítése vagy bármely későbbi újraértékesítése idején a nyilvánosság rendelkezésére bocsátott érvényes tájékoztató elegendő információt ad a befektetőknek ahhoz, hogy megalapozott befektetési döntést hozhassanak. Ezért az értékpapírokat értékesítő vagy később újraértékesítő pénzügyi közvetítőknek meg kell engedni, hogy a kibocsátó vagy a tájékoztató elkészítéséért felelős személy által közzétett eredeti tájékoztatóra hagyatkozzanak, amennyiben az érvényes és a 2003/71/EK irányelv 9. és 16. cikkével összhangban megfelelően ki van egészítve, és a kibocsátó vagy a tájékoztató elkészítéséért felelős személy ebbe belegyezik. Lehetővé kell tenni a kibocsátó és a tájékoztató elkészítéséért felelős személy számára, hogy jóváhagyását feltételekhez kösse. A jóváhagyást a hozzáfűzött esetleges kikötésekkel együtt a részt vevő felek írásbeli megállapodása formájában kell megadni, lehetővé téve az érintett felek számára annak megítélését, hogy adott értékpapírok újraértékesítése vagy végleges értékesítése megfelel-e a megállapodásnak. Amennyiben beleegyezett a tájékoztató használatába, az eredeti tájékoztató kibocsátója vagy az annak elkészítéséért felelős személy tartozik felelősséggel a tájékoztatóban foglalt információkért, illetve alaptájékoztató esetében a végleges feltételek meghatározásáért és benyújtásáért, és nincs szükség egyéb tájékoztatóra. Ha azonban a kibocsátó vagy az eredeti tájékoztató elkészítéséért felelős személy nem egyezik bele annak használatába, a pénzügyi közvetítőnek új tájékoztatót kell közzétennie. Ebben az esetben a pénzügyi közvetítő felelős a tájékoztatóban foglalt információkért – beleértve az összes hivatkozott információt is –, illetve alaptájékoztató esetében a végleges feltételekért.

(11) A bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [2] és a 2003/71/EK irányelv és a 2004/109/EK irányelv eredményes alkalmazásának lehetővé tétele, valamint a differenciálással és az átfedésekkel kapcsolatos mögöttes problémák tisztázása érdekében a Bizottságnak meghatározást kell előterjesztenie az „elsődleges piac", a „másodlagos piac" és a „nyilvános ajánlat" fogalmak mindegyikére.

(12) A tagállamokban a felelősséget szabályozó rendszerek jelentős eltéréseket mutatnak a polgári jog terén gyakorolt nemzeti hatáskör miatt. A tagállami szabályok azonosítása és nyomon követése érdekében a Bizottságnak össze kell állítania a tagállamok rendszereinek összehasonlító táblázatát.

(13) A 2003/71/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének d) pontja előírja, hogy a tájékoztató közzétételének kötelezettsége nem vonatkozik a meglévő részvényeseknek ingyenesen felajánlott, kiosztott vagy kiosztandó részvényekre. Az említett irányelv 3. cikke (2) bekezdésének e) pontja értelmében az olyan értékpapír-kibocsátás, amelynek teljes ellenértéke 100 000 EUR alatt van, teljes mértékben mentesül a tájékoztató közzétételének kötelezettsége alól. A 4. cikk (1) bekezdésének d) pontjában szereplő mentesség ezért tárgytalan, mert az ingyenes ajánlat a 3. cikk (2) bekezdése e) pontjának hatálya alá tartozik.

[1] HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

[2] HL L 96., 2003.4.12., 16. o.

(14) A jelenlegi vagy korábbi munkavállalóknak vagy vezető tisztségviselőknek felajánlott, kiosztott vagy kiosztandó értékpapírokra vonatkozó jelenlegi mentességek túlságosan korlátozóak ahhoz, hogy hasznosnak bizonyulhassanak sok olyan munkaadó számára, aki munkavállalói részvényprogramokat működtet az Unióban. Az Unióban a munkavállalók részvétele különösen fontos a kis- és középvállalkozások (kkv-k) esetében, ahol a munkavállalók jelentős szerepet játszhatnak a vállalat sikerességében. Ezért az uniós vállalatok által munkavállalói részvényprogram keretében tett ajánlatokra vonatkozóan a tájékoztatókészítést nem szabad megkövetelni. Ha az értékpapírokat nem vezetik be a piacra, a kibocsátóra nem vonatkoznak a megfelelő folyamatos közzétételi követelmények, valamint a piaci visszaéléssel kapcsolatos szabályok. Ezért a munkaadóknak vagy kapcsolt vállalkozásaiknak frissíteniük kell a 2003/71/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett dokumentumot, amennyiben erre szükség van az értékpapírok megfelelő értékeléséhez. A mentességet ki kell terjeszteni a nyilvános ajánlatokra és az Unión kívül bejegyzett olyan vállalatok szabályozott piacra történő bevezetésére is, amelyek értékpapírjait már bevezették valamely szabályozott piacra vagy valamely harmadik ország piacára. Utóbbi esetben ahhoz, hogy a mentesség alkalmazható legyen, a Bizottságnak előzetesen határozatot kell hoznia a harmadik országbeli piacok megfelelő szabályozása jogi és felügyeleti keretének egyenértékűségéről. Ennek lehetővé kell tennie az uniós munkavállalók számára, hogy folyamatosan hozzáférjenek a vállalattal kapcsolatos információkhoz.

(15) A tájékoztató összefoglalójának alapvető információs forrásul kell szolgálnia a lakossági befektetők számára. A tájékoztató önálló részét kell alkotnia, és rövidnek, egyszerűnek, világosnak és a célzott befektetők számára könnyen érthetőnek kell lennie. Azokra az alapvető információkra kell összpontosítania, amelyekre a befektetőknek szükségük van ahhoz, hogy eldöntsék, mely értékpapír-ajánlatokat és mely értékpapírok piaci bevezetését vegyék fontolóra a továbbiakban. Ezen alapvető információknak tartalmazniuk kell a kibocsátó, az esetleges kezes és a felajánlott vagy a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok alapvető jellemzőit és a velük kapcsolatos kockázatokat. Ki kell térniük továbbá az ajánlat általános feltételeire – beleértve a kibocsátó vagy az ajánlattevő által a befektetőre kirótt költségek becsült összegét –, és fel kell tüntetniük a becsült költségek teljes összegét is, mivel ezek igen jelentős összegek lehetnek. Ezenkívül a befektetőnek tájékoztatást kell kapnia az értékpapírokhoz fűződő esetleges jogokról, valamint az adott értékpapírba történő befektetés kockázatairól. Az összefoglaló formáját olyan módon kell meghatározni, hogy az lehetővé tegye a hasonló termékek összefoglalóinak összehasonlítását, biztosítva, hogy azonos információk mindig azonos helyen szerepelnek az összefoglalóban.

(16) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy senkit ne terheljen polgári jogi felelősség kizárólag az összefoglaló alapján – beleértve annak fordítását is –, kivéve, ha az félrevezető, pontatlan vagy nem áll összhangban a tájékoztató vonatkozó részeivel. Az összefoglalónak erre a tényre vonatkozóan egyértelmű figyelmeztetést kell tartalmaznia.

(17) Célszerű pontosítani, hogy az alaptájékoztató végleges feltételeinek csak azokat az értékpapírjegyzékkel kapcsolatos információkat kell tartalmazniuk, amelyek az adott kibocsátással kapcsolatosak, és amelyeket csak az egyedi kibocsátás alkalmával lehet meghatározni. Ezek az információk magukban foglalhatják például a nemzetközi értékpapír-azonosító számot, a kibocsátási árat, a futamidőt, a kamatszelvényeket, a lehívás dátumát, a lehívási árat és a visszaváltási árat, illetve más olyan feltételeket, amelyek a tájékoztató elkészítésekor még nem voltak ismertek. A kibocsátó és az értékpapírok értékelését befolyásolni képes egyéb új információkat általában a tájékoztatóhoz fűzött kiegészítő jegyzékben kell közzétenni. Ezenkívül – azon kötelezettség teljesítése érdekében, miszerint az alapvető információkat alaptájékoztató formájában is elérhetővé kell tenni – a kibocsátóknak úgy kell összekapcsolniuk az összefoglalót a végleges feltételek vonatkozó részeivel, hogy az könnyen hozzáférhető legyen a befektetők számára. Ezekben az esetekben nincs szükség külön jóváhagyásra.

(18) A részvényjellegű értékpapírok jegyzési jogot biztosító kibocsátása hatékonyságának növelése érdekében, valamint a kibocsátók méretének megfelelő figyelembevétele céljából – a befektetők védelmének sérelme nélkül – arányos közzétételi szabályokat kell bevezetni azon, már meglévő részvényeseknek kínált részvényajánlatokra vonatkozóan, akik vagy jegyezhetik e részvényeket vagy eladhatják a részvények, vagy a kkv-k, illetve a kis piaci tőkeértékű kibocsátók (azaz kisvállalatok, amelyek részvényeit valamely szabályozott piacra bevezették) és a hitelintézetek által kibocsátott, a 2003/71/EK irányelv 1. cikke (2) bekezdésének j) pontjában említett nem részvényjellegű értékpapírok ajánlatainak jegyzési jogát. Amennyiben ilyen hitelintézetek az említett cikkben meghatározottnál kisebb értékben bocsátanak ki értékpapírokat, de úgy döntenek, hogy részt vesznek az irányelv által előírt rendszerben és következésképpen tájékoztatót készítenek, akkor részesülniük kell a vonatkozó arányos közzétételi szabályok előnyeiből. A jegyzési jogot biztosító kibocsátásokra vonatkozó arányos közzétételi szabályokat kell alkalmazni, ha az ajánlott részvények ugyanabba a kategóriába tartoznak, mint a kibocsátó azon részvényei, amelyeket bevezettek valamely szabályozott piacra vagy a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott valamely multilaterális kereskedési rendszerbe, amennyiben e rendszerre érvényesek a megfelelő folyamatos közzétételi követelmények és a piaci visszaélésre vonatkozó szabályok. Az Európai Felügyeleti Hatóságnak (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) iránymutatásokat kell közzétennie e feltételekkel kapcsolatban annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok következetesen járjanak el.

(19) A tagállamok bőséges – általában nyilvánosan is hozzáférhető – információt tesznek közzé pénzügyi

helyzetükről. Ha egy tagállam kezességet vállal egy értékpapírokra vonatkozó ajánlatra, úgy a kibocsátót nem lehet arra kötelezni, hogy a tájékoztatóban információt szolgáltasson a kezesként fellépő tagállamról.

(20) A jogbiztonság javítása érdekében a tájékoztató érvényességének annak jóváhagyásakor kell kezdődnie, amely időpontot az illetékes hatóság könnyen ellenőrizheti. Ezenkívül annak érdekében, hogy nagyobb rugalmasságot biztosítsanak a kibocsátóknak, lehetővé kell tenni a számukra, hogy a tájékoztatók kiegészítésének eljárását követve a regisztrációs okmányt is frissíthessék.

(21) A 2004/109/EK irányelv hatálybalépésének következményeként feleslegessé vált, és ezért célszerű törölni a 2003/71/EK irányelvben szereplő azon kötelezettséget, miszerint a kibocsátónak évente ki kell adnia egy dokumentumot, amely a tájékoztató kiadását megelőző 12 hónapban közzétett minden információt megad vagy megemlít. Ezzel összefüggésben indokolt, hogy a regisztrációs okmányt a 2003/71/EK irányelv 10. cikke szerinti eljárás helyett kiegészítő jegyzék vagy az értékpapírjegyzék révén lehessen frissíteni.

(22) Az internet könnyű hozzáférést biztosít az információkhoz. Annak érdekében, hogy a befektetők számára jobb hozzáférést biztosítsanak, a tájékoztatót elektronikus formában mindig közzé kell tenni a vonatkozó weboldalon. Ha nem a kibocsátó, hanem más személy felelős a tájékoztató elkészítéséért, elegendő, ha e személy weboldalán közzéteszi a tájékoztatót.

(23) A jogbiztonság növelése érdekében pontosítani kell, hogy mikor szűnik meg a tájékoztató kiegészítő jegyzékének közzétételére vonatkozó kötelezettség, valamint az elállási jog. E rendelkezésekkel külön kell foglalkozni. A tájékoztató kiegészítésére vonatkozó kötelezettség a nyilvános kibocsátás végleges lezárásakor vagy – ha ez történik később – a szóban forgó értékpapírokkal a szabályozott piacon való kereskedés megkezdésekor szűnik meg. Másrészről az elfogadó nyilatkozat visszavonásának joga csak akkor alkalmazható, ha a tájékoztató nyilvános értékpapír-ajánlatra vonatkozik és az új körülmény, hiba vagy pontatlanság az ajánlat végleges lezárása és az értékpapírok átadása előtt merült fel. Ezért az elállási jog azon új körülmény, hiba vagy pontatlanság felmerülésének időpontjához kötődik, amely szükségessé teszi a kiegészítő jegyzéket, és e jog előfeltétele, hogy e kiváltó esemény az ajánlat nyitva állása idején, illetve az értékpapírok átadása előtt következzen be.

(24) A tájékoztató kiegészítésekor a korábbi elfogadó nyilatkozatok visszavonására biztosított jog gyakorlásával kapcsolatban a befektetőknek biztosított időkeret uniós szintű harmonizációja jogbiztonságot teremtene a határokon átnyúló értékpapír-ajánlatok kibocsátóinak. Az e tekintetben hagyományosan hosszabb időkeretet alkalmazó tagállamok kibocsátóinak rugalmassága érdekében a kibocsátó vagy az ajánlattevő számára lehetőséget kell adni az elállási jog gyakorlására adott időkeret önkéntes meghosszabbítására. A jogbiztonság javítása érdekében a tájékoztató kiegészítésének meg kell határoznia, hogy mikor szűnik meg az elállási jog.

(25) Indokolt, hogy a tájékoztató jóváhagyásáért felelős hatóság a kibocsátót vagy a tájékoztató elkészítéséért felelős személyt is értesítse a fogadó tagállam illetékes hatóságának címzett, a 2003/71/EK irányelvvel összhangban álló jóváhagyási igazolásról, annak érdekében, hogy a kibocsátó vagy a tájékoztató elkészítéséért felelős személy megbizonyosodhasson az értesítés tényleges megtörténtéről és annak időpontjáról.

(26) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 291. cikkével összhangban végrehajtási aktusok révén kell elfogadni. Különösen fontos, hogy az Európai Parlament megkapja az intézkedések és a végrehajtási jogszabályok tervezeteit, valamint az összes többi lényeges információt, mielőtt a Bizottság határoz az adott harmadik országban elkészített tájékoztatók egyenértékűségéről.

(27) A 2003/71/EK irányelv (41) preambulumbekezdésében meghatározott elvek tiszteletben tartása, a pénzpiacokon végbemenő technikai fejlődés figyelembevétele és a 2003/71/EK irányelvben megállapított követelmények pontosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az EUMSz. 290. cikkével összhangban. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok konkrétan szükségesek lehetnek a kis piaci tőkeértékű társaságokra és a kkv-kra vonatkozó, az ebben az irányelvben és a 2003/71/EK irányelvben meghatározott küszöbértékek és meghatározások frissítése tekintetében, a lakossági befektetési csomagtermékekről szóló, 2009. április 30-i bizottsági közlemény által indított vita eredményeinek megfelelően meghatározva az összefoglaló részletes tartalmát és konkrét formáját, a lehető legnagyobb mértékben hozzáigazítva az értékpapírokra vonatkozó összefoglaló tartalmát és formáját ezen eredményekhez, megakadályozva a dokumentumok megkettőzését és a befektetők esetleges megzavarását, továbbá minimálisra csökkentve a költségeket.

(28) Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az értesítés időpontjától számított három hónap áll rendelkezésére, hogy kifogást emeljen egy felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére szintén lehetőséget kell biztosítani az említett időszak három hónappal való meghosszabbítására a jelentős aggodalomra számot tartó területeken. Az Európai Parlament és a Tanács részére lehetőséget kell biztosítani arra, hogy tájékoztathassa a többi intézményt arról, hogy nem áll szándékában kifogást emelni. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok ilyen korai elfogadása különösen indokolt olyankor, amikor határidőket kell betartani, például az alap jogi aktusban a Bizottság számára a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása tekintetében előírt menetrend esetén.

(29) A 2007. december 13-án aláírt Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia záróokmányához csatolt, az EUMSz. 290. cikkéről szóló 39. nyilatkozatban a konferencia tudomásul vette a Bizottság azon szándékát, hogy a kialakult gyakorlatnak megfelelően továbbra is konzultál a tagállamok által kinevezett szakértőkkel a pénzügyi szolgáltatások területére vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tervezetének elkészítése során.

(30) Mivel ezen irányelv célját, azaz az Unión belül az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor és szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóhoz kapcsolódó adminisztratív terhek csökkentését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az az irányelv terjedelme és hatása miatt uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(31) A 2003/71/EK és a 2004/109/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2003/71/EK irányelv módosításai

A 2003/71/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdésben:

i. a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) olyan kibocsátásban érintett értékpapírokra, ahol a kibocsátás uniós szinten számított teljes ellenértéke 5 000 000 EUR-nál kisebb, amelyet 12 hónapos időtartam alatt kell számítani;”

ii. a j) pont helyébe a következő szöveg lép:

„j) hitelintézetek által folyamatosan vagy ismétlődően kibocsátott nem részvényjellegű értékpapírokra, ahol a kibocsátás uniós szinten számított teljes ellenértéke 75 000 000 EUR-nál kevesebb, amelyet 12 hónapos időtartam alatt kell számítani, feltéve, hogy ezek az értékpapírok:

i. nem alárendeltek, nem átváltoztathatók vagy átválthatók;

ii. nem adnak jogot más fajtájú értékpapír jegyzésére vagy megszerzésére, és nem kapcsolódnak valamely derivatív eszközhöz.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A pénzpiacokon végbemenő technikai fejlődés figyelembevétele érdekében – beleértve az inflációt is – a Bizottság a 24a. cikknek megfelelően és a 24b. és a 24c. cikkben szereplő feltételek szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján intézkedéseket fogad el az e cikk (2) bekezdésének h) és j) pontjában említett értékhatárok kiigazítása tekintetében.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben:

i. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) »képesített befektetők«: a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) II. melléklete I. szakaszának (1)–(4) pontjában felsorolt személyek vagy jogalanyok, vagy azok, akiket kérésre a 2004/39/EK rendelet II. mellékletének megfelelő szakmai ügyfélnek tekintenek, illetve akiket a 2004/39/EK irányelv 24. cikkének megfelelő elfogadható partnerként elismernek, kivéve, ha azt kérték, hogy ne szakmai ügyfélként kezeljék őket. A befektetési vállalkozások és a hitelintézetek a vonatkozó adatvédelmi jogszabályok sérelme nélkül besorolásukról kérésre tájékoztatják a kibocsátót. Azon befektetési vállalkozások számára, amelyeknek engedélyezték, hogy a 2004/39/EK irányelv 71. cikkének (6) bekezdése szerint a meglévő szakmai ügyfeleket továbbra is ilyennek tekintsék, engedélyezni kell, hogy ezeket az ügyfeleket ezen irányelv szerint képesített befektetőkként kezeljék;

(*) HL L 145., 2004.4.30., 1. o.”;

ii. a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„s) »alapvető információ«: olyan lényeges és megfelelően rendszerezett információ, amelyet azzal a céllal kell a befektetők rendelkezésére bocsátani, hogy megértsék a kibocsátó és a kezes kockázatait, valamint a számukra felajánlott vagy a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok jellegét és kockázatait, és hogy az 5. cikk (2) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül el tudják dönteni, mely értékpapír-ajánlatokat mérlegeljék a továbbiakban. Az ajánlat és az érintett értékpapírok figyelembevételével az alapvető információ a következő elemeket tartalmazza:

i. a kibocsátóval és a kezesekkel kapcsolatos kockázatok és azok alapvető jellemzőinek rövid leírását, beleértve az eszközöket, a forrásokat és a pénzügyi helyzetet;

ii. az érintett értékpapírba történő befektetéssel kapcsolatos kockázatok és azok alapvető jellemzőinek rövid leírását, beleértve az ezen értékpapírokhoz kapcsolódó bármely jogot;

iii. az ajánlat általános feltételeit, beleértve a kibocsátó vagy az ajánlattevő által a befektetőnek felszámított költségek becsült értékét;

iv. a piacra történő bevezetés részleteit;

v. az ajánlat indokait és a várható haszon felhasználását;

t) »kis piaci tőkeértékű társaság«: szabályozott piacon jegyzett társaság, amely az előző három naptári évre vonatkozóan az év végi jegyzések alapján kevesebb mint 100 000 000 EUR átlagos piaci tőkeértékkel rendelkezett.";

b) a (2) és (3) bekezdést el kell hagyni;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A pénzpiacokon végbemenő technikai fejlődés figyelembevétele és az e cikkben megállapított követelmények pontosítása érdekében a Bizottság a 24a. cikknek megfelelően és a 24b. és a 24c. cikkben szereplő feltételek szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján elfogadja az (1) bekezdésben említett fogalommeghatározásokat, ideértve a kkv-k meghatározására használt számadatok kiigazítását és a kis piaci tőkeértékre vonatkozó küszöbértékeket, figyelembe véve a különböző nemzeti piacok helyzetét – beleértve a szabályozott piacok üzemeltetői által alkalmazott besorolást –, az uniós jogi aktusokat és ajánlásokat, valamint a gazdasági fejleményeket is."

3. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdésben:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tájékoztató közzétételének kötelezettsége nem vonatkozik az alábbi fajtájú kibocsátásokra:

a) a kizárólag képesített befektetőknek címzett értékpapír-kibocsátás; és/vagy

b) a képesített befektetőkön kívül tagállamonként 150-nél kevesebb természetes vagy jogi személynek címzett értékpapír-kibocsátás; és/vagy

c) olyan befektetőknek címzett értékpapír-kibocsátás, akik befektetőnként és kibocsátásonként legalább 100 000 EUR összes ellenérték fejében szereznek értékpapírokat; és/vagy

d) olyan értékpapír kibocsátása, amelynek egységenkénti címletértéke legalább 100 000 EUR; és/vagy

e) olyan értékpapír-kibocsátás, amelynek uniós szinten számított teljes ellenértéke 100 000 EUR alatt van, amelyet 12 hónapos időtartam alatt kell számítani.";

ii. a következő albekezdéssel egészül ki:

„Értékpapírok bármely későbbi újraértékesítése vagy értékpapírok pénzügyi közvetítők általi végleges értékesítése esetén a tagállamok nem írják elő újabb tájékoztató készítését, amennyiben még rendelkezésre áll a 9. cikknek megfelelő érvényes tájékoztató, és a kibocsátó vagy a tájékoztató elkészítéséért felelős személy írásos megállapodás útján belegyezik annak használatába.";

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A pénzpiacokon végbemenő technikai fejlődés – többek között az infláció – figyelembevétele érdekében a Bizottság a 24a. cikknek megfelelően és a 24b. és a 24c. cikkben szereplő feltételek szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján intézkedéseket fogad el az e cikk (2) bekezdésének c)–e) pontjában foglalt értékhatárokra vonatkozóan."

4. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben:

i. a c)–e) pontok helyébe a következő szöveg lép:

„c) valamely egyesüléssel vagy szétválással kapcsolatban felajánlott, kiosztott vagy kiosztandó értékpapírok, feltéve, hogy rendelkezésre áll egy olyan tájékoztató dokumentum, amelyet az illetékes hatóság az uniós jogszabályok előírásainak figyelembevételével a tájékoztatóval egyenértékűnek tart;

d) meglévő részvényeseknek az osztalékot fizető részvény fajtájával megegyező fajtájú részvény formájában kifizetett osztalék, feltéve, hogy rendelkezésre áll egy dokumentum, amely információkat tartalmaz a részvények számáról és jellegéről, valamint az ajánlat indokairól és részleteiről;

e) a munkaadó vagy kapcsolt vállalkozása által jelenlegi vagy korábbi vezető tisztségviselőinek vagy munkavállalóinak felajánlott, kiosztott vagy kiosztandó értékpapírok, feltéve, hogy a vállalat központi irodája vagy alapító okirat szerinti székhelye az Unió területén található, valamint hogy rendelkezésre áll egy dokumentum, amely információkat ad az értékpapírok számáról és jellegéről, valamint az ajánlat indokairól és részleteiről.";

ii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az e) pont vonatkozik az Unión kívül bejegyzett olyan vállalatokra is, amelyek értékpapírjait már bevezették valamely szabályozott piacra vagy valamely harmadik ország piacára. Az utóbbi esetben a mentességet akkor alkalmazzák, ha megfelelő információ áll rendelkezésre – beleértve az e) pontban említett dokumentumot is – legalább a nemzetközi pénzügyi szférában használatos valamely nyelven, valamint ha a Bizottság egyenértékűségről szóló határozatot fogadott el az érintett harmadik országbeli piacra vonatkozóan.

A valamely tagállam illetékes hatósága kérésére a Bizottság a 24. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően egyenértékűségről szóló határozatot fogad el, amelyben megállapítja, hogy valamely harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere biztosítja-e, hogy az adott harmadik országban engedélyezett szabályozott piac megfelel azoknak a jogilag kötelező érvényű követelményeknek, amelyek – az e) pont szerinti mentesség alkalmazása céljából – egyenértékűek a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből (*), a 2004/39/EK irányelv III. címéből és a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből (**) származó követelményekkel, és amelyek az adott harmadik országban hatékony felügyelet és jogérvényesítés hatálya alá esnek. Az illetékes hatóság megjelöli, miért véli úgy, hogy az érintett harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere egyenértékű, és ezt releváns információkkal alátámasztja.

A harmadik ország ilyen jogi és felügyeleti keretrendszere akkor tekinthető egyenértékűnek, ha a keretrendszer legalább a következő feltételeket teljesíti:

i. a piacok engedélyezéshez kötöttek, valamint folyamatosan hatékony felügyelet és jogérvényesítés hatálya alá esnek;

ii. a piacok az értékpapírok piacra történő bocsátása tekintetében egyértelmű és átlátható szabályokkal rendelkeznek, amelyek lehetővé teszik, hogy az értékpapírokkal tisztességes, rendezett és hatékony módon lehessen kereskedni, és azok szabadon átruházhatók legyenek;

iii. a befektetők magas szintű védelmének biztosítása érdekében az értékpapír-kibocsátókra időszakos és folyamatos információszolgáltatási követelmények vonatkoznak; továbbá

iv. a bennfentes kereskedelem és a piaci manipuláció formáját öltő piaci visszaélések megelőzése révén biztosítja a piacok átláthatóságát és integritását.

A pénzpiaci fejlemények figyelembevétele érdekében a Bizottság az e) pont vonatkozásában a 24a. cikknek megfelelően és a 24b. és a 24c. cikkben szereplő feltételek szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján intézkedéseket fogad el az egyenértékűség értékelése során alkalmazandó, a fentiekben kifejtett kritériumok pontosítására vagy továbbiakkal történő kiegészítésére.

(*) HL L 96., 2003.4.12., 16. o.
(**) HL L 390., 2004.12.31., 38. o.";

b) a (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) valamely egyesüléssel vagy szétválással kapcsolatban felajánlott, kiosztott vagy kiosztandó értékpapírok, feltéve, hogy rendelkezésre áll egy olyan tájékoztató dokumentum, amelyet az illetékes hatóság az uniós jogszabályok előírásainak figyelembevételével a tájékoztatóval egyenértékűnek tart;".

5. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdésben:

i. az első albekezdés bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tájékoztatónak tartalmaznia kell a kibocsátóra, valamint a nyilvánosságnak felajánlott vagy a szabályozott piacra bevezetendő értékpapírokra vonatkozó információkat. A tájékoztatónak egy összefoglalót is tartalmaznia kell, amely tömören és köznapi szóhasználattal nyújt alapvető információkat azon a nyelven, amelyen a tájékoztató eredetileg készült. A tájékoztató összefoglalója formátumának és tartalmának, valamint a tájékoztatónak megfelelő információkat kell nyújtania az érintett értékpapírok legfontosabb elemeiről annak érdekében, hogy segítsen a befektetőknek megfontolni az adott értékpapírokba való befektetést.

Az összefoglalót a hasonló értékpapírok könnyebb összehasonlíthatósága érdekében azonos formátumban kell elkészíteni, és tartalmaznia kell az érintett értékpapírokkal kapcsolatos alapvető információkat annak érdekében, hogy segítsenek a befektetőknek megfontolni az adott értékpapírokba való befektetést. Az összefoglalónak tartalmaznia kell egy arra vonatkozó figyelmeztetést, hogy:";

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a tájékoztató legalább 100 000 EUR címletű, nem részvényjellegű értékpapírok szabályozott piacra történő bevezetésére vonatkozik, nem kötelező az összefoglaló elkészítése, kivéve, ha azt valamely tagállam a 19. cikk (4) bekezdésének rendelkezései szerint kéri.";

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra bevezetést kérő személy a tájékoztatót egyetlen dokumentumként vagy különálló dokumentumok formájában is elkészítheti. A különálló dokumentumokból álló tájékoztatóban az előírt információkat fel kell osztani egy regisztrációs okmányra, egy értékpapírjegyzékre és egy összefoglaló jegyzékre. A regisztrációs okmány tartalmazza a kibocsátóra vonatkozó információkat. Az értékpapírjegyzék tartalmazza a nyilvánosság számára felkínált vagy a szabályozott piacon bevezetni kívánt értékpapírokra vonatkozó információkat.";

c) a (4) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a kibocsátás végleges feltételeit sem az alaptájékoztató, sem valamely kiegészítő jegyzék nem tartalmazza, a végleges feltételeket a befektetők rendelkezésére kell bocsátani és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságánál el kell helyezni, továbbá minden egyes nyilvános kibocsátás alkalmával, amint megvalósítható és, amennyiben lehetséges a kibocsátás vagy a piacra történő bevezetés megkezdése előtt a kibocsátónak közölnie kell a fogadó tagállam(ok) illetékes hatóságával. A végleges feltételek csak az értékpapírjegyzékkel kapcsolatos információt tartalmazzák, és nem alkalmazhatók az alaptájékoztató kiegészítésére. Ilyen esetekben a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó.";

d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A pénzpiacokon végbemenő technikai fejlődés figyelembevétele és az e cikkben rögzített követelmények pontos meghatározása érdekében a Bizottság a 24a. cikknek megfelelően és a 24b. és a 24c. cikkben szereplő feltételek szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján intézkedéseket fogad el a következőkkel kapcsolatban:

a) a tájékoztató vagy az alaptájékoztató, az összefoglaló, a végleges feltételek és a kiegészítő jegyzékek formátuma; továbbá

b) az összefoglalóban feltüntetendő alapvető információk részletes tartalma és konkrét formája.

Ezen felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat 2012. július 1-jéig kell elfogadni."

6. A 6. cikk (2) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok mindazonáltal biztosítják, hogy senkit ne terhelhessen polgári jogi felelősség kizárólag az összefoglaló alapján, beleértve annak bármely fordítását, kivéve, ha az félrevezető, pontatlan vagy nem áll összhangban a tájékoztató más részeivel, vagy ha – a tájékoztató más részeivel összevetve – nem tartalmaz alapvető információkat annak érdekében, hogy segítsen a befektetőknek megállapítani, érdemes-e befektetniük az adott értékpapírokba. Az összefoglaló e tekintetben egyértelmű figyelmeztetést tartalmaz."

7. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Abban az esetben, ha a tájékoztató különálló dokumentumokból áll, a Bizottság a 24a. cikknek megfelelően és a 24b. és a 24c. cikkben szereplő feltételek szerinti részletes felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az egyes információk tájékoztatóban történő, ismétlés nélküli közzétételéről.";

b) a (2) bekezdésben:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a nem részvényjellegű értékpapírok kibocsátásának, illetve szabályozott piacra történő bevezetésének különféle fajtái és jellemzői. A tájékoztatóban előírt információknak a legalább 100 000 EUR egységenkénti címletértékű nem részvényjellegű értékpapírokban érdekelt befektetők szempontjából kell megfelelőnek lenniük;"

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a kibocsátó különféle tevékenységeit és méretét, különösen az 1. cikk (2) bekezdésének j) pontjában említett nem részvényjellegű értékpapírokat kibocsátó hitelintézetek, a kis piaci tőkeértékű társaságok és a kkv-k esetében. Az ilyen társaságok esetében az információkat méretükhöz kell igazítani és – adott esetben – figyelembe kell venni fennállásuk rövidebb időtartamát;"

iii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„g) arányos közzétételi szabályokat kell alkalmazni az olyan társaságok részvényajánlataira, amelyek ugyanolyan kategóriájú részvényeit bevezették valamely szabályozott piacra vagy a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontja szerinti multilaterális kereskedési rendszerbe, és amelyekre folyamatos közzétételi követelmények és a piaci visszaéléssel kapcsolatos szabályok vonatkoznak, feltéve, hogy a kibocsátó nem mellőzte a jogszabályokban előírt elővételi jogok alkalmazását.";

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az értékpapír-felügyeletek nemzetközi szervezetei, különösen az IOSCO által a pénzügyi és nem pénzügyi információk terén meghatározott előírásokra, illetve ezen irányelv indikatív mellékleteire kell alapozni."

8. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés bevezető részében a „végrehajtási intézkedéseiben" szövegrész helyébe és a (3) bekezdésben a „végrehajtási intézkedésekben" szövegrész helyébe egyaránt a „felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban" szövegrész lép;

b) a következő bekezdés kerül beillesztésre:

„(3a) Ha értékpapírokra egy tagállam vállal kezességet, a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra bevezetést kérő személy a tájékoztató 1. cikk (3) bekezdése szerinti elkészítésekor elhagyhatja az ilyen kezesre vonatkozó információkat.";

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A pénzpiacokon végbemenő technikai fejlődés figyelembevétele és az e cikkben rögzített követelmények pontos meghatározása érdekében a Bizottság a 24a. cikknek megfelelően és a 24b. és a 24c. cikkben szereplő feltételek szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján intézkedéseket fogad el a (2) bekezdésre vonatkozóan."

9. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tájékoztató a nyilvános kibocsátáskor vagy szabályozott piacra történő bevezetéskor történt jóváhagyását követően 12 hónapig marad érvényben, feltéve, hogy a tájékoztató kiegészítése a 16. cikkben előírt esetleges jegyzékekkel megtörtént.";

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az 5. cikk (3) bekezdésében említett, korábban benyújtott és jóváhagyott regisztrációs okmány érvényességének időtartama legfeljebb 12 hónap. A 12. cikk (2) bekezdésének vagy a 16. cikknek megfelelően frissített, értékpapírjegyzékkel és összefoglaló jegyzékkel kísért regisztrációs okmányt érvényes tájékoztatónak kell tekinteni."

10. A 10. cikket el kell hagyni.

11. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok engedélyezik, hogy a tájékoztatóban információkat lehessen nyújtani egy vagy több, korábban vagy egyidejűleg közzétett, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által jóváhagyott vagy ahhoz ezen irányelvvel vagy a 2004/109/EK irányelvvel összhangban benyújtott dokumentumra történő hivatkozással is. Ezeknek a kibocsátó számára rendelkezésre álló legfrissebb információknak kell lenniük. Az összefoglalóban nem lehet információkra hivatkozással utalni.";

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A pénzpiacokon végbemenő technikai fejlődés figyelembevétele és az e cikkben rögzített követelmények pontos meghatározása érdekében a Bizottság a 24a. cikknek megfelelően és a 24b. és a 24c. cikkben szereplő feltételek szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján intézkedéseket fogad el a hivatkozással felveendő információra vonatkozóan."

12. A 12. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ez esetben az értékpapírjegyzékben kell megadni azon információkat, amelyeket rendszerint a regisztrációs okmányban adnak meg, ha a regisztrációs okmány legutóbbi frissítése óta a befektetők értékelését esetlegesen befolyásoló lényeges változás vagy fejlemény történt, kivéve, ha ezeket az információkat a 16. cikk szerinti kiegészítő jegyzék tartalmazza. Az értékpapírjegyzék és az összefoglaló jegyzék külön-külön jóváhagyás tárgyát képezi."

13. A 13. cikk (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A pénzpiacokon végbemenő technikai fejlődés figyelembevétele és az e cikkben rögzített követelmények pontos meghatározása érdekében a Bizottság a 24a. cikknek megfelelően és a 24b. és a 24c. cikkben szereplő feltételek szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján intézkedéseket fogad el azon feltételek vonatkozásában, amelyekkel összhangban a határidőket ki lehet igazítani."

14. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdésben:

i. az első albekezdés c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„c) elektronikus formában a kibocsátó weblapján, vagy adott esetben az értékpapírokat kihelyező vagy értékesítő pénzügyi közvetítők weblapján, ideértve a kifizető ügynököket is; vagy";

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok a tájékoztatójukat az a) vagy b) pont szerint közzétevő kibocsátók, illetve a tájékoztató elkészítéséért felelős személyek számára előírják, hogy tájékoztatójukat a c) ponttal összhangban elektronikusan is tegyék közzé.";

b) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A pénzpiacokon végbemenő technikai fejlődés figyelembevétele és az e cikkekben rögzített követelmények pontos meghatározása érdekében a Bizottság a 24a. cikknek megfelelően és a 24b. és a 24c. cikkben szereplő feltételek szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján intézkedéseket fogad el e cikk (1)–(4) bekezdéseire vonatkozóan."

15. A 15. cikk (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A pénzpiacokon végbemenő technikai fejlődés figyelembevétele és az e cikkekben rögzített követelmények pontos meghatározása érdekében a Bizottság a 24a. cikknek megfelelően és a 24b. és a 24c. cikkben szereplő feltételek szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján intézkedéseket fogad el az értékpapírok nyilvános kibocsátására vagy szabályozott piacra történő bevezetésére vonatkozó szándékot meghirdető reklámok terjesztéséről, különösen a tájékoztató nyilvánosságra hozatala előtt vagy a jegyzés megkezdése előtt folytatott reklámtevékenység, illetve az e cikk (4) bekezdése vonatkozásában."

16. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*16. cikk*

A tájékoztató kiegészítő jegyzékei

(1) A tájékoztató kiegészítő jegyzékében meg kell említeni minden lényeges új tényezőt, a tájékoztatóban foglalt információra vonatkozó olyan lényegi hibát vagy pontatlanságot, amely befolyásolhatja az értékpapírok értékelését, és amely a tájékoztató jóváhagyása és a nyilvános kibocsátás végleges lezárása, illetve – ha ez történik később – a szabályozott piacon való kereskedés megkezdése között merült fel vagy észlelték. Az ilyen kiegészítő jegyzéket az eredeti tájékoztató közzétételekor alkalmazott módon, legfeljebb hét munkanapon belül kell jóváhagyni és a tájékoztatót legalább az eredeti tájékoztatóval megegyező módon kell közzétenni. Az összefoglalót és annak esetleges fordításait azonos módon ki kell egészíteni, ha a kiegészítő jegyzékben foglalt új információk figyelembevétele szükséges.

(2) Ha a tájékoztató értékpapírok nyilvános felajánlásával kapcsolatos, és amennyiben az (1) bekezdésben említett új tényező, hiba vagy pontatlanság merül fel a nyilvános ajánlat végleges lezárása vagy az értékpapírok átadása előtt, akkor azon befektetők, akik az értékpapírok megvásárlására vagy lejegyzésére a kiegészítő jegyzék közzététele előtt megállapodást kötöttek, jogosultak elfogadó nyilatkozatuk visszavonására, e jogukat a kiegészítő jegyzék közzététele után két munkanapos határidőn belül gyakorolhatják. Ezt az időszakot a kibocsátó vagy az ajánlattevő meghosszabbíthatja. A kiegészítő jegyzék tartalmazza az elállási jog végső dátumát.”

17. A 18. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a kibocsátó vagy a tájékoztató elkészítéséért felelős személy kérésére és a kérelem átvételétől számított három munkanapon belül, vagy ha ezt a kérelmet a tájékoztató tervezetével együtt nyújtják be, a tájékoztató jóváhagyása után egy munkanappal megküldi a fogadó tagállam illetékes hatóságának a jóváhagyási igazolást, amely tanúsítja, hogy a tájékoztatót ezen irányelvnek megfelelően készítették el, valamint az említett tájékoztató egy példányát. Adott esetben az értesítéshez csatolni kell a kibocsátó vagy a tájékoztató elkészítéséért felelős személy felelősségére elkészített összefoglaló fordítását. Ugyanezt az eljárást kell követni a tájékoztató bármilyen kiegészítése esetén. A jóváhagyási igazolásról – a fogadó tagállam illetékes hatóságának értesítésével egy időben – a kibocsátót vagy a tájékoztató elkészítéséért felelős személyt is értesíteni kell.”

18. A 19. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben legalább 100 000 EUR egységenkénti címletértékű, nem részvényjellegű értékpapírok szabályozott piacra történő bevezetését kérik egy vagy több tagállamban, a tájékoztatót a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a szabályozott piacra történő bevezetést kérő személy választása szerint vagy a székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai által elfogadott nyelven, vagy a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven kell elkészíteni. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nemzeti jogszabályaikban előírják az összefoglaló hivatalos nyelvükön (nyelveiken) történő elkészítését.”

19. A 20. cikk (3) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság a 24a. cikknek megfelelően és a 24b. és a 24c. cikkben szereplő feltételek szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján általános egyenértékűségi követelmények létrehozására irányuló intézkedéseket fogad el az 5. és 7. cikkben foglalt követelmények alapján.”

20. A 21. cikk (4) bekezdésének d) pontjában a „végrehajtási intézkedései” szövegrész helyébe „az abban említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok” szövegrész lép.

21. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„*24a. cikk*

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottságot a 2010. december 31-től számított négy évre ruházzák fel az 1. cikk (4) bekezdésében, a 2. cikk (4) bekezdésében, a 3. cikk (4) bekezdésében, a 4. cikk (1) bekezdésének ötödik albekezdésében, az 5. cikk (5) bekezdésében, a 7. cikk (1) bekezdésében, a 8. cikk (4) bekezdésében, a 11. cikk (3) bekezdésében, a 13. cikk (7) bekezdésében, a 14. cikk (8) bekezdésében, a 15. cikk (7) bekezdésében és a 20. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó jogkörrel. A Bizottság legkésőbb hat hónappal a négyéves időszak vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás azonos tartamú időszakokra automatikusan meghosszabbodik, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem vonja azt vissza a 24b. cikknek megfelelően.

(2) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően arról egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó, Bizottságra ruházott hatáskör gyakorlásának feltételeit a 24b. és a 24c. cikk határozza meg.

24b. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács az 1. cikk (4) bekezdésében, a 2. cikk (4) bekezdésében, a 3. cikk (4) bekezdésében, a 4. cikk (1) bekezdésének ötödik albekezdésében, az 5. cikk (5) bekezdésében, a 7. cikk (1) bekezdésében, a 8. cikk (4) bekezdésében, a 11. cikk (3) bekezdésében, a 13. cikk (7) bekezdésében, a 14. cikk (8) bekezdésében, a 15. cikk (7) bekezdésében vagy a 20. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett felhatalmazást bármikor visszavonhatja.

(2) Az az intézmény, amely belső eljárást indított annak eldöntése érdekében, hogy vissza kívánja-e vonni a felhatalmazást, legkésőbb a végső határozat meghozatala előtt egy hónappal igyekszik tájékoztatni arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve a visszavonás tárgyát képező felhatalmazást.

(3) A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul vagy a benne megállapított későbbi időpontban lép hatályba, és nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

24c. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elleni kifogás

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, az értesítés időpontjától számított három hónapos határidőn belül.

Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időszak három hónappal meghosszabbodik.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett határidő leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, azt ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az abban megállapított időpontban lép hatályba.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktus az említett határidő letelte előtt is kihirdethető az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és hatályba is léphet, amennyiben az Európai Parlament és a Tanács egyaránt tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy nem áll szándékában kifogást emelni.

(3) Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben határidőn belül kifogást emel valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, az nem lép hatályba. Az Európai Unióról szóló Szerződés 296. cikkével összhangban a kifogást emelő intézmény megindokolja a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogását."

22. Az I. melléklet I. szakaszának C) pontjában és III. és IV. szakaszában, a II. melléklet II. szakaszában, a III. melléklet II. és III. szakaszában, valamint a IV. melléklet harmadik pontjában a „legfontosabb információk", illetve „lényeges információk" kifejezés helyébe az „alapvető információk" kifejezés lép.

2. cikk

A 2004/109/EK irányelv módosítása

A 2004/109/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdése i) pontjának i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. az 1 000 EUR-nál kisebb egységnyi címletű hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kibocsátója vagy részvények kibocsátója esetében:

— ha a kibocsátó az Unióban bejegyzett cég, az a tagállam, amelyben a kibocsátó alapító okirat szerinti székhelye van,

— ha a kibocsátó egy harmadik országban bejegyzett cég, a 2003/71/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdése m) pontjának iii. alpontjában említett tagállam.

A székhely szerinti tagállam meghatározása vonatkozik az eurótól eltérő valutában lévő hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra is, feltéve, hogy a kibocsátás napján az egységnyi címletek értéke kisebb, mint 1 000 EUR, kivéve, ha az csaknem egyenlő 1 000 EUR-val;".

2. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) egy tagállamban a szabályozott piacra bevezetett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kizárólagos kibocsátójára, amelyek címlete legalább 100 000 EUR, vagy az eurótól eltérő más valutában kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, amelyek címleteinek értéke a kibocsátás napján legalább 100 000 EUR-val egyenlő.";

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdés b) pontjától eltérve a 4., az 5. és a 6. cikk az adott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok érvényességi ideje alatt nem alkalmazandó a hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírok kizárólagos kibocsátói esetében, amelyek egységenkénti címletértéke legalább 50 000 EUR, vagy az eurótól eltérő más valutában kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, amelyek egységenkénti címletértéke a kibocsátás napján legalább 50 000 EUR-val egyenlő; és amelyeket az Unió szabályozott piacára már 2010. december 31. előtt bevezettek."

3. A 18. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha csak azokat a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-tulajdonosokat hívják meg a közgyűlésre, akiknek egységnyi címlete legalább 100 000 EUR-t tesz ki, vagy az eurótól eltérő címletű hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében azokat, akik értékpapírjainak egységnyi címlete a kibocsátás napján legalább 100 000 EUR-val egyenlő, a kibocsátó színhelyként bármelyik tagállamot választhatja, feltéve, hogy a jogaik gyakorlásához szükséges minden eszközt és információt a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír-tulajdonosok rendelkezésére bocsátanak az adott tagállamban.

Az első albekezdésben említett választási lehetőség az adott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok érvényességi ideje alatt azon hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tulajdonosainak esetében is alkalmazandó, amelyek egységenkénti címletértéke legalább 50 000 EUR, vagy az eurótól eltérő más valutában kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, amelyek egységenkénti címletértéke a kibocsátás napján legalább 50 000 EUR-val egyenlő, és amelyeket az Unió szabályozott piacára már 2010. december 31. előtt bevezettek, feltéve, hogy a kibocsátó által választott tagállamban a jogaik gyakorlásához szükséges minden eszközt és információt az értékpapír-tulajdonosok rendelkezésére bocsátanak."

4. A 20. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az (1)–(4) bekezdéstől eltérve, ha egy vagy több tagállamban olyan értékpapírokat vezetnek be a szabályozott piacra, amelyek egységnyi címlete legalább 100 000 EUR, vagy a nem euróban kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében címletük értéke a kibocsátás napján legalább 100 000 EUR-val egyenlő, akkor a szabályozott információkat vagy a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai által elfogadott nyelven, vagy a nemzetközi pénzvilágban elfogadott nyelven kell közzétenni a kibocsátó vagy azon személy választása szerint, aki a kibocsátó hozzájárulása nélkül kérte a bevezetést.

Az első albekezdésben említett eltérés érvényességi idejük alatt azon hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében is alkalmazandó, amelyek egységenkénti címletértéke legalább 50 000 EUR, vagy az eurótól eltérő más valutában kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, amelyek egységenkénti címletértéke a kibocsátás napján legalább 50 000 EUR-val egyenlő, és amelyeket az Európai Unió szabályozott piacára egy vagy több tagállamban már 2010. december 31. előtt bevezettek."

3. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2012. július 1-jéig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok által elfogadott intézkedéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjelenniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

4. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2016. január 1-jéig értékeli az ezen irányelvvel módosított 2003/71/EK irányelv alkalmazását, különös tekintettel a rendelkezések alkalmazására és hatására, ideértve az alapvető információkat tartalmazó összefoglalóval kapcsolatos felelősséget, a 4. cikk (1) bekezdésének e) pontjában rögzített, a munkavállalókra vonatkozó mentesség hatását és a 7. cikk (2) bekezdésének e) és g) pontjában említett arányos közzétételi szabályokat, valamint a 14. cikk szerinti tájékoztatók elektronikus közzétételét, továbbá felülvizsgálja a 2. cikk (1) bekezdése m) pontjának ii. alpontját az 1 000 EUR névérték alatti nem részvényjellegű értékpapírok kibocsátása esetében a székhely szerinti tagállam meghatározására vonatkozó korlátozás tekintetében, mérlegelve, hogy ezt a rendelkezést fenn kell-e tartani vagy vissza kell-e vonni. A Bizottság emellett mérlegeli, hogy szükség van-e a „nyilvános ajánlat" fogalommeghatározásának felülvizsgálatára, illetve az „elsődleges piac" és a „másodlagos piac" fogalmának meghatározására, és e tekintetben teljes körűen tisztázza a 2003/71/EK irányelv kapcsolatát a 2003/6/EK és a 2004/109/EK irányelvvel. Az értékelést követően a Bizottság, adott esetben a 2003/71/EK irányelv módosítására irányuló javaslatainak kíséretében, jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2010. november 24-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
J. BUZEK	O. CHASTEL